

سخنرانی در ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران - 9 مرداد/ 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

خدای بزرگ را سپاسگزاریم که هرچه زمان پیشتر می‌رود، نشانه‌های استحکام در بنیان نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران بیشتر آشکار می‌شود. بحمدالله امروز ارتش در همه‌ی بخش‌های خود دارای استحکام، و در چشم مردم دارای محبوبیت و مورد امیدواری است و می‌توان گفت که در بهترین وضعیت خود پس از پیروزی انقلاب اسلامی قرار دارد. امروز ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران هم در وضعیت مطلوب و در جایگاه خود در مجموعه‌ی ارتش قرار دارد. این، لطف الهی است.

مشکلات زیاد بوده است؛ از آغاز پیروزی انقلاب تا امروز، مزاحمت‌ها از جهات مختلف استمرار داشته است؛ اما اراده‌ی انقلاب و اراده‌ی والای امام عظیم‌الشأنمان و خواست مردم، بر همه‌ی موانع و مزاحمت‌ها و مزاحم‌ها فایق آمد.

ارتش جمهوری اسلامی ایران، آنچه را که امروز دارد، باید قدر بداند؛ و به نظر من از همه چیز برتر در این عرصه، جایگاه و پایگاه مردمی ارتش است. ارتش در تجربه‌ی جنگ تحمیلی و پیش از آن، توانست جوهر اسلامی خود را در مواقع و مواضع بسیار نشان بدهد. البته نقص‌ها و کاستی‌هایی هم بوده است؛ ولی فکر درست آن است که اصل را همواره بر نقاط مثبت بگذاریم، راه را به سمت هدف‌ها مشخص کنیم و با جدیت بپیماییم. نقاط منفی، مشکلات و موانع، در یک حرکت و راهپیمایی همراه با اراده، به خودی خود رنگ خواهد باخت و از بین خواهد رفت.

آنچه من به ارتش همواره توصیه کرده‌ام و امروز هم تکرار می‌کنم، این است که ارتش باید توان معنوی و مادی خود را روزبه‌روز افزایش بدهد. مهم‌تر از توان مادی، معنویت است؛ یعنی روحیه و ایمان و عشق به مسئولیت و تلاش جان‌فشانانه و فداکارانه در این راه. هر جا ملت پشت سر ارتش و پشت سر مسؤولان باشد، آن‌جا موفقیت است. هر جا در هر نقطه‌ی از عالم که می‌بینید ذلت و ضعف و ناتوانی در مقابله‌ی با حوادث دشوار هست، علت اساسی آن است که میان دست‌های فعال نظام آن کشور و مردم فاصله است.

چرا امروز رژیم غاصب صهیونیستی، به پشتیبانی امریکا و پول صهیونیست‌های عالم، می‌تواند به ملت‌های عربی این‌طور واضح زور بگوید؟ چرا بعد از گذشت ده‌ها سال که مسلمانان و توده‌های عرب، مذاکره‌ی با اسرائیل را - که یک رژیم جعلی و بی‌ریشه و تحمیلی و غاصب در منطقه است - تحریم می‌کردند و آن را زشت می‌شمردند، امروز متأسفانه فکر مذاکره در میان عناصر سیاسی و بسیاری از دولت‌های عرب، تلقی به قبول می‌شود؟ چون مردم حضور ندارند، چون دست مردم با دست‌های فعال آن کشورها همراه نیست، چون رژیم‌ها به راهی می‌روند و ملت‌ها به راهی دیگر؛ نتیجه ضعف است. والا اگر رژیم‌های عربی که امروز مذاکره‌ی با اسرائیل را قبول می‌کنند، به ملت‌های خود متکی بودند، چرا احساس کنند که ناچار و مجبورند با دشمن خانگی و غاصب سرزمین خود بنشینند و در مورد سرزمین مغضوب حرف بزنند؟ اگر ملت‌ها را در صحنه راه می‌دادند، اگر به عواطف و فکر و اراده و نیروی ملت‌ها احترام می‌گذاشتند، ملت‌ها نمی‌گذاشتند کشورها و رژیم‌های عربی این‌طور دچار ضعف بشوند.

مگر مسأله‌ی فلسطین و غصب این سرزمین اسلامی از نیم قرن پیش تا امروز عوض شده است؟ مگر حقایق تاریخی و جغرافیایی قابل عوض شدن است؟ فلسطین، فلسطین است؛ سرزمینی است اسلامی، متعلق به ملت و

مردم خود. دشمني بيايد خانه ي شما را غاصبانه تصرف بکند، بعد زورگويانه از شما بخواهد که اين تصرف را امضاء کنيد! کدام ذلت از اين بالاتر؟!

موضع ما در مقابل اسرائيل، همان موضع هميشگي است. اسرائيل در منطقه، يك غده ي بدخيم سرطاني است که بايد قطع شود و ريشه کن گردد. برخلاف تصور ظاهر بينان که به پشتيباني ابرقدرت امريکا از اسرائيل نگاه مي کنند و اين کار را محال مي دانند، اين کار محال نيست؛ اين شدني است و خواهد شد. ابرقدرتها جاودانه نيستند. قدرتهاي مادي، يك روز هستند و يك روز نيستند. ديروز قدرتي به نام اتحاد جماهير شوروي در دنيا به عنوان ابرقدرت بود؛ اما امروز نيست. اين صحنه ي تجربه ي تاريخ، پيش چشم ماست.

من گمان نمي کنم که برخي از دولتهاي غيور عربي حاضر باشند اين ذلت را تحمل کنند؛ و نبايد بکنند، و ملتها به هيچ وجه تحمل نخواهند کرد. امريکاييها اگر خيال مي کنند که مسأله ي خاورميانه را به اين شکل حل خواهند کرد، اشتباه مي کنند. آنها بايد بدانند هر رژيمي که پشت ميز مذاکره با رژيم غاصب صهيونيست بنشيند، موقعيتش در ميان ملتش متزلزل خواهد شد و بي ثباتي در منطقه روزه روز بيشتر خواهد گرديد.

ملتها راه خود را مي روند. رژيمهاي متضاد با ملتها، همان سرنوشتي را خواهند داشت که ديروز در مذاکره کنندگان "کمپ ديويو"ديديم. حضور ملت پشت سر دولت، پشت سر ارتش و پشت سر دستها و بازوهاي کارآمد، اين خاصيت بزرگ را دارد که ارتش و نيروي مسلح احساس قدرت مي کند؛ احساس غريت نمي کند. شما از اين امتياز برخورداريد؛ آن را حفظ کنيد.

چشم به خود بدوزيد، نه به بيگانه. ما براي ارتش و سپاه پاسداران انقلاب اسلامي، تجهيزات فراهم مي کنيم. ما نيروهاي مسلح خود را تا آن جا که در وسع و قدرت ماست، با تمام توان تجهيز مي کنيم؛ اما توصيه ي دائمي ما اين است که به ابتکار و به دست و بازو و تواناييهاي خود بينديشيد. نيروي زميني، نيروي هوايي و نيروي دريايي، در درون خود استعدادهاي فراواني دارند که بايد از اين استعدادها حداکثر استفاده را بکنند، و بحمدالله مي بينيم که امروز استفاده مي شود؛ اما روزه روز اين را بيشتر کنيد. ستاد مشترک هم نقش هدايت کننده و هماهنگ کننده و تکميل کننده را نسبت به اين تلاشها در کل نيروهاي مسلح خواهد داشت.

اميدوارم که ان شاءالله موفق باشيد و ارتش ما آن چنان ارتشي باشد که شايسته ي ملت بزرگ و قهرمان ماست. به روح شهدي عزيز نيروهاي مسلح درود مي فرستيم و از درگاه پروردگار عالم براي آنها طلب مغفرت مي کنيم. همچنين ياد امام بزرگوارمان، آن پيشاهنگ اقتدار و اراده ي الهي ملت ايران و آن معلم بزرگ آزادگي ملتهاي جهان را گرامي مي داريم و اميدواريم که روزه روز در راه امام و به سمت هدفهاي آن بزرگوار، همه ي ملت ايران و شما ارتشيان و همه ي نيروهاي مسلح موفق باشيد.

والسلام عليكم و رحمه الله و بركاته